

Predmet: Ilija Jurišić - Tuzlanska kolona

Poslovni broj predmeta: K.V. 05/07

Glavni pretres: 12.09.2008.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka oštećenog Zorana Vukojevića

Svedok je 26. marta 1992. godine mobilisan kao rezervista. Njegova jedinica nalazila se u Požarnici kod Tuzle, ali je on svakodnevno odlazio u tuzlansku kasarnu da odnese i podeli hranu vojnicima. Dana 15. maja 1992. oko 7:00 časova jedinica je postrojena i obavještena da će ići u Tuzlu da iz kasarne izvuče sitnu municiju i naoružanje jer se približavao dan konačnog povlačenja JNA sa teritorije Bosne i Hercegovine. Dok su obavljali zadatak povremeno se čula sporadična pucnjava sa brda u pravcu kasarne. Oko 15:00 časova manja kolona od šest kamiona krenula je iz kasarne, ali je vraćena iz Skojevske ulice. Pucnjava se i dalje čula i među vojnicima je vladala panika. Čuli su da se vode pregovori komandanta Dubajića i civilne vlasti oko bezbednog izlaska iz kasarne. Oko 19:00 časova dobili su naređenje da kolona krene. Vojna policija je obavestila vojnike da ne pucaju i da ne provociraju pri izlasku iz grada. Svedok se nalazio u kamionu na suvozačevom mestu. Vozač je bio vojnik Ozrenko Todorović. Kada je kamion izlazio iz kruga kasarne začuli su rafalnu paljbu. Stotinak metara pre raskrsnice *Brčanska malta* su se zaustavili jer su kamioni ispred njih stali i isprečili se. Pored puta video je punktove od džakova iza kojih su se nalazili naoružani muškarci u plavim i maskirnim uniformama. Ozrenko i on iskočili su iz kamiona i sakrili su se iza zadnjih točkova. Jedan vojnik koji se krio ispod kontejnera pucao je na njih i ranio svedoka. Krili su se do večeri, a kada su se začule eksplozije pokušali su da beže. Ozrenko je pobegao u obližnju zgradu, ali je tu bio zarobljen. Svedok se sakrio u salonu nameštaja, gde je bio puno ranjenih srpskih vojnika. Oko ponoći pojavilo se sanitetsko vozilo kojim su prebačeni u bolnicu na Gradini. U bolnici je proveo dvadesetak dana, a zatim je prebačen u zatvor. Tri puta su vođeni na lažne razmene, da bi nakon dva meseca četvrta razmena uspeła.

Saslušanje svedoka oštećenog Slobodana Radića

Svedok je kao rezervista mobilisan 14. maja 1992. godine. Javio se u kasarnu u Tuzli i odmah dobio zadatak da kamionom ode na Kozlovac, gde su vojnici čuvali magacin oružja, i prebaci vojnike u Bijeljini. Prespavao je u Bijeljini i sledećeg dana, 15. maja 1992. godine, vratio se u Tuzlu oko podne. Učestvovao je u evakuaciji kasarne, punio je kamione hranom, municijom i drugom opremom. Očekivao je da kolona kamiona krene oko 15:00 časova, ali nekoliko kamiona koji su izašli iz kruga kasarne su vraćeni. Kolona je krenula oko 19:00 časova u pravcu raskrsnice *Brčanska mlata*. On je vozio kamion sa opremom. Ubrzo je počela rafalna pucnjava. Na raskrsnici je video kamione koji su goreli. Zaustavio je kamion kod jednog bora koji mu je služio kao zaklon. Iskočio je iz kabine i pošto je ranjen puzao je do obližnje zgrade. Ušao je u podrum i tamo video vojnike Patriotske lige. Ubrzo su se pojavila dva policajca, koja su ga odvela u bolnicu na Gradini. U bolnici su ga maltretirali, psovali i tukli, a zatim su ga odveli u zatvor. Nakon dva meseca je razmenjen.

Saslušanje svedoka oštećene Gospe Petrović

Svedokinja je majka poginulog rezerviste, dvadesetjednogodišnjeg mladića Gora Petrovića. Njih dvoje su živeli u selu Krtova, u Bosni i Hercegovini. Dana 15. maja 1992. Goro je

mobilisan i otišao u Tuzlu da pomogne oko izvlačenja opreme iz kasarne. Sledećeg dana je čula da je poginuo u koloni koja je napuštala kasarnu. Dobila je samo jednu njegovu kost koju je sahranila.

Saslušanje svedoka oštećene Borke Blagojević

Svedokinja je supruga poginulog rezerviste Voje Blagojevića. Živeli su sa dve kćerke u Odžacima, u Vojvodini. Vojo je poginuo 15. maja 1992. u Tuzli prilikom evakuacije JNA iz kasarne. Vodio se kao nestao do 2007. godine. U decembru 2007. je obavешtena od strane MKCK da su tri njegove kosti nađene i idenifikovane.

Predlozi Odbrane

Odbrana je predložila da se kao dokaz emituje video-snimak koji govori o izdatom naređenju o napadu na kolonu jer bi se izvođenjem ovog dokaza utvrdilo da li je optuženi Ilija Jurišić izdao ili preneo naređenje i da li je naređenje glasilo da se na vatru odgovori vatrom ili kako navodi optužnica, da se otvori vatra po sredini kolone JNA.

Odbrana je ponovila predlog da Sudsko veće preispita odluku o pritvoru koji je određen optuženom Iliji Jurišiću, uz sve garancije da će optuženi učestovovati u postupku i da isti neće ometati. Dalje, odbrana je predložila da se umesto saslušanja svedoka oštećenih u nastavku dokaznog postupka saslušaju svedoci koji imaju saznanja o ulozi optuženog Jurišića u inkriminisanom događaju.

Odluka Sudskog veća

Sudsko veće prihvatilo je predlog odbrane i dozvolilo emitovanje video-snimka koji nosi naziv "Tuzla 15.5.1992. – 15.05.1997" Jedan deo snimka prikazuje bivšeg načelnika Stanice javne bezbjednosti u Tuzli Mehmeda Mehu Bajrića koji, između ostalog, kaže: "... tako su [vojnici JNA] 15. maja neljudski počeli pucati. Dobio sam izvještaje članova Operativnog štaba Budimira Nikolića, Ilije Jurišića i Nikole Vujice da pucaju po policiji, da pucaju po građanima i balkonima. ... i tada sam naredio Iliji Jurišić da prenese naredbu da se na vatru odgovori vatrom."

Sudsko veće je odbilo predlog odbrane o ukidanju pritvora uz obrazloženje da i dalje stoje razlozi zbog kojih je pritvor određen.